

En af de reformer, vi rigtig gerne ville gennemføre, var at ændre samfundet, så vi ikke havde 800.000 mennesker, der er sat uden for arbejdsmarkedet, enten fordi de er arbejdsløse eller er slidt ned og derfor er kommet på førtidspension eller er på efterløn.

Hvis vi i stedet kunne have langt flere mennesker ansat til at tage sig af ældre, børn og syge og langt flere ansatte til at dele arbejdet, også på de private virksomheder, så de ikke blev slidt ned af at løbe så hurtigt, kunne vi skabe meget mere dynamik i samfundet, vi kunne få mange flere arbejdspladser, vi kunne få meget mere velfærd, end vi har i dag.

Desværre går regeringen og Dansk Folkeparti den stik modsatte vej. Det, man lægger op til, vil betyde, at der er flere, der kommer uden for arbejdsmarkedet, flere, der bliver slidt ned af at skulle løbe endnu hurtigere, fordi man skærer på velfærden, flere, som bliver arbejdsløse, fordi man lægger op til, at kommunerne får så stram en økonomi, at de er nødt til at skære ned.

Hvordan økonomien præcis bliver for kommunerne, kan vi ikke få lov til at få at vide før efter kommunalvalget. Derfor skal de, der stiller op til kommunalvalget og til regionsvalget, diskutere i blinde, hvad de egentlig har at gøre godt med. Det får de først at vide bagefter. Det kan man sådan set godt forstå set fra regeringens synspunkt, for det er ikke rart at skulle gå til valg, hvis man ved, at man skal skære en hel masse, men set fra et demokratisk synspunkt er det fuldstændig urimeligt at gennemføre et valg uden at kende de økonomiske vilkår for arbejdet bagefter.

Kl. 10.50

Hvis man skal gennemføre reformen på en ordentlig vis, vil det også være fornuftigt at vide i god tid, hvilken økonomi man egentlig har at gøre godt med, hvordan tingene egentlig kommer til at foregå, og hvad angår de mange sociale institutioner, hvem der egentlig skal finansiere de tomme pladser. Hvordan kommer det til at foregå? Hvordan sikrer vi, at de institutioner også fremover er der for dem, der har allermost brug for dem?

Ellers er der jo grund til at glæde sig i denne tid. Borgerne i Frankrig og i Holland har sagt nej til forfatningen, og virkelig mange af dem har sagt nej, fordi de siger nej til den nyliberalisme, der ligger i forfatningen. De siger nej til større arbejdsløshed, de siger nej til, at der skal være et udsalg af offentlige værdier, de siger nej til nedskæringerne på velfærd.

Det er jo nøjagtig de ting, der også ligger i kommunalreformen. Som hr. Jens Rohde og beskæftigelsesministeren har sagt det, er det et væsentligt formål med denne reform at sikre, at flere private firmaer kan komme ind på markedet; at der er flere firmaer, der kan komme til at tjene penge. Vi har også set Falck, ISS og andre firmaer være ude og juble over, at de nu får større markeder og får bedre mulighed for at tjene penge.

Vi synes, den her reform er så omfattende, at man burde spørge borgerne i Danmark, at vi skulle have en folkeafstemning om den: Ønsker befolkningen virkelig, at der gennemføres en sådan total omlægning, en sådan nyliberalisme i Danmark, eller ønsker befolkningen faktisk at sige nej, nøjagtig ligesom befolkningen i Frankrig og Holland har sagt nej til forfatningen?

Derfor synes vi, man burde have en folkeafstemning. Vi stemmer i hvert fald nej her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil bare sige til fru Line Barfod, at den økonomiske samfundsmodel, som Enhedslisten står for, jo har været prøvet mange steder rundt omkring i verden, og den har aldrig nogen sinde skabt nogen dynamik noget sted. Jeg tror, at fru Line Barfod, hvis hun nu tog en rundrejse i de tidligere østlande og spurgte, hvordan det egentlig var dér, ville kunne forvise sig om, at der ikke er ret mange dér, der mener, at der var specielt meget dynamik i den økonomiske politik, som man førte dengang.

Med hensyn til hele den diskussion om nye markeder, nyliberalisme, privatisering og begrebet tvangsprivatisering, som jeg dog for en gangs skyld ikke hørte den her gang, men som fru Line Barfod jo ellers også ynder at bruge i forbindelse med diskussionen om kommunalreformen, vil jeg sige, at når det er sådan, at vi ønsker et frit valg for den danske borger, så er forudsætningen for, at det frie valg giver nogen mening, at der er mere end én udbyder. Om borgerne så vælger en offentlig løsning, eller om de vælger en privat løsning, er op til borgerne selv, og derfor er der ikke tale om tvangsprivatisering eller tvangsudlicitering, men der er tale om, at borgeren skal have et reelt frit valg, og det får borgeren ikke med den politik, som Enhedslisten fører.